

С Г И Е
Гроби
архив
16

Има човѣци които се поминуватъ съ нѣкоя работа на ржцѣтъ си, но има и таквизъ които не пипатъ нищо съ ржцѣ и сякашъ че нѣматъ ржцѣ за друго освѣнъ да носятъ бѣли ржбавици, жълти ржбавици, а най-вече черни, които се вижда и да се прѣдпочитатъ. Тѣ иматъ ржцѣ само да отрастяватъ ногтъе на тѣхъ съ които да се любуватъ като на нѣщо извънредно хубаво и прилично.

Когато двама човѣци се срѣщнатъ посягатъ, взаимно и се улавятъ единъ други за ржжж; този безгласенъ языкъ показва едно отъ слѣдующитѣ привѣтствия.

- Обичямъ те!
- ! Почитамъ те!
- Подигравамъ те!
- Прѣзирамъ те!

— Иска ми се да те издѣнтѣж, т. е. да те излъстѣж. И за пакжлъ тѣзи сѣтнитѣ привѣтствия излъзватъ истинни и нѣ-често се случуватъ.

Либовникътъ се служи съ ржцѣтъ си за да изрази любовта си къмъ либовницата си; чедото — за да помилва майка си; майката за да удари чедото си; войскарътъ за да убие не свойтъ неприятель; дуслистътъ за да убие брата си; джелатинътъ за да отсѣче главата на осжденийтъ.

Употрѣбаватъ още ржцѣтъ за да подтвърдятъ нѣщо: благословятъ (за пари), да прокълнатъ (не праведно), да сезакълнатъ (лъжливо или тѣй както може лесно да се отгълне или да си изяде за клетвата, като халва); а тѣй наричаннитѣ гжандарми,